

Мушкилот ва пешниҳод

Ободсозии роҳи Дашти дилӣ, Ғаллазори ноҳияи Восеъ то Сардизи ноҳияи Темурмалик иқдоми хеле муҳим ва саривақтист. Аз ин лиҳоз, ташаббуси рӯзноманигор ва адиб Садриддин Ҳасанзода, ки мусоидат кардааст, то соҳибкории маҳаллӣ дар сохтмони ин роҳ саҳм гузоранд, аз ғушаи ватандӯсту...

Ин талу барзан макони ғалла, хӯроки чорво, ки барои мардуми деҳаҳои гирду атрофи Кадучӣ манбаи рӯзгузаронӣ ба ҳисоб меравад. Ғаллазор-ҷойи бофайз-баракат, мавзъест, ки аз он бехтарин нӯшу неъмат «ҷорӣ» мешавад. Мардум он чо аслан ба чорводорӣ ва ғаллакорӣ машғул буданд. Подаи деҳаи Кадучӣ боло, Кадучӣ мобайн, Кадучӣ поён ва Дашти дилро ҳам бо ҳамин роҳи мавриди матлаб ба ҷароғоҳ мебарданд ва меварданд.

андешаҳои пештар аз андешаи рӯз буданд. Пешниҳодҳо, ки ӯ дошт, барои дигарон афсона менамуд. Шодравон фарзандони до-нишманд, меҳнатдӯст тарбия кард, ки дар соҳаҳои гуногуни хоҷагии халқ бо меҳнати ҳалолу бегаразашон соҳиббўтирмонанд.

мепартоӣ, моҳичаҳо ба таври табиӣ инкишоф меёбанд. Дар бораи ин дар ин ҳавзо фарзандон на-берагон шиноварию меомўзанд. Дарвоқеъ, ҳоло ҳодисаҳои ноҳуши гарқшавӣ аз надоштани тамрини шиноварӣ зиёд шудааст. Ин мавзеъро Эшонқулдў ном мебарданд. Аслан, мардуми подомани кўхи Сардиз поён фаромада, Қудўро ишғол карданд, ки он ба хотири оби мусавфо ва ҷароғоҳрош буд. Поён-ни Ғаллазор, ҷойи ҳозираи деҳоти ба номи М. Вайсов ҳам тақдир, шибарзамин буд. На ҳаракӣ рафта мешуду на пїёда, на аспасвор. Аз ин мавзеъ чунин ҳолат то деҳаҳои Кашар, Қайнар, Хулбуку Гулистон идома меёфт. Дар гузашта Ғаллазор чорроҳа буд. Мо аз ин тарафи меомадем, мардуми Қизилмазор

гузоранд. Умед аст, ки то ба истиқболи 35-солагии Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон ин кор ба сомон расонида мешавад. Дар ин мавзеъ захираи бузурги нефть мавҷуд аст, ки тибқи таҳлилу таҳлили мутахассисон, барои таъмини сокинони минтақа, то 80 сол мерасад. Аз ин мавзеъ ба шаҳри Қўлоб ва Ховалинг хатти газ каша-да буданд, бензин ҳам истеҳсол мешуд, аммо дигар имкон нашуд, зеро технологияи муосир даркор буд. Аз ин дастовард танҳо ёде дар хотираҳо боқӣ мондаасту халос.

ЗАХИРАҶОИ ТАБИЙ МЕТАВОНАД БА ОБОДИИ РОҶҶОИ МАҲАЛЛӢ МУСОИДАТ КУНАД

(Темурмалик) аз он тарафи офтобшын, мардуми Қўлоб аз самти офтоббаро. Роҳи панҷум ҳам дошт: аз тарафи Шар-Шар. Ин роҳ роҳи кўтоҳтарини ба Балҷувону Ховалинг буд, ки ба тарафи шимол мерафт. Садриддин Ҳасанзода меғӯяд: - Аз баракати кўшиҳои шогирдонӣ ӯ аллакай як тарафи роҳ омода мешавад ва се тарафи дигар ба ҳам мепайванданд. Бояд гуфт, ки дар ин самт, ҳоло ҳам мушкили роҳ вуҷуд дорад. Дарвоқеъ, ҳарҷоту роҳзиёд аст. Кори бузург бе ҳароҷот намоебад, вале баробари истифодаи роҳ ҳарҷот пушонда мешавад. Барои ободии роҳҳои вайронӣ деҳот қорҳои муҳимро ба сомон расонад, савно талаш кардан лозим. Мардум он замон, гарчанде техника ва технология ба ин дараҷа тараққӣ накарда буд, барои ободию рушди деҳаҳои хеш талаш мекарданд. Аз ин лиҳоз Президентӣ мамлакат дар Паёмидагон ба мардуми шарифи Тоҷикистон таъкид карданд, ки: - Дар чунин шароит мо бояд ба истифодаи захираву имкониятиҳо мавҷуда, пеш аз ҳама, замин ва об, мунтазам зиёд кардани ҳаҷми истеҳсоли маҳсулоти ғизоӣ ва дар баробари ин, ба масъалаи сарфасо сариштакори нҳрият қиддӣ муносибат кунем.

Захираҳои меҳнатӣ зиёд мешаванд ва қувваҳои меҳнатӣ тақозо мекунад. Агар аз масъулӣ таваччуҳ зоҳир шаваду соҳа рушд ёбад, бешак иқтисодӣ нешрав, сатҳи зиндагии мардум хубтар мешавад, ободӣ ӯд мегирад. Аввал роҳ, баъд ободии гуфтаанд. Чор чиз ба одам зарур аст: замин, хок, роҳ, об. Мо ҳамаи ин зарфиятҳоро дорем. Силсилаҳавзоҳоро ҳар чӣ зудтар бояд сохт, то зудтар самаро орад. Мо даст болои даст монда интизор шавем, ки касе барои мо ободӣ мекунад, ин пиндори ғалат аст. Агар 50 ҳавз созем, барои саҳро одам ҷойи қори доимӣ муҳайё гардида, шиддати бекорӣ қоҳиш меёбад.

Қаҳрамони меҳнат - Бобошоҳи Шариф, Одинаи Остона дар давраи роҳбарияшон дар хоҷагии ба номи «Коммунизм» (баъдан ба номи Ғоиб Сафарзода) анборҳои хоҷагиро аз гандум, наҳд, чав гур мекарданд. Ғалларо дар хирман мекуфтанд ва бо ҷигна бо ҳамин роҳ мекашониданд. Мардум ба кадри ғалла мерасиданд ва онро ба ояндагон талқин мекарданд, чунки ғалла сарнеъматӣ ҳамин неъматҳо ва сармояи зиндагист. Дар Чанги Бузурги Ватанӣ сокинони шаҳри Ленинград 900 рӯз дар муқобили душманони сарпо бо силоҳ истодагари карданд, барои он ки манбаи таъмини ғизо доштанд, тавассути ӯли Ладога дол мегирифтанд.

Аз мавзеи Ғаллазор то мавзеи Тангатовони ноҳияи Қўлоб фақат роҳи пїёдагари вуҷуддошт. Солҳои 30-уми асри гузашта мардум пїёда, ҳаракиву аспаси ин роҳро тай менамуданд. Баъд тавассути Дашти дил роҳи мошингарди хоҳи сохтанд. Роҳро ноҳамвору дуворгузар буданд, кори хоҷагидориро дар фаслҳои гуногуни сол мушкилтар мекарданд, вале кор иродаи мардуми меҳнатқаринро шикаста наметавонист.

Агар роҳи мазкур босифат бунёд шавад ва ба нуқоти Сардиз, Шар-Шар, Қушктеппа, Гурулди, Қўблай расонада шавад, бешак боиси рушди соҳаҳои гуногун дар минтақа мегардад. Воқеан, дар ҷое, ки захираҳои табиӣ надорад, сохтмони роҳро самарабахш нест, аммо дар ҷое, ки захираҳои зиёди табиӣ дорад, чаро онро самаранок истифода набарем? Захираҳои табиӣ метавонанд дар рушди роҳҳои маҳаллӣ саҳми босазо

Рачаб МАРДОН, нависанда

Розҳои Ҳошим Гадо

ПЎСТКАНДАИ ГАП ҲАМИН, КИ...

- Мехоҳӣ, ки ором бихобӣ? Рӯи пўстак бошу бо нони қоқу косаи об қаноат кун!
● Бе нону намак суҳбат нагз намегузарад.
● Бикўш, ки мардумозор набошӣ.
● Ӯ чунон мураккаб аст, ки ҳеҷ асрорашро нахоҳӣ доист.
● Дар сари дуроҳаи зиндагӣ ҳайрон дар гардишхояш саргардонам.
● Зиндагӣ аз макру фиреб, субху шом, сиёҳу сафед иборат аст.
● Ҳар яке бо дандонҳои наҳангиашон ринташ умрро кўтоҳ мекунад...
● Зиндагӣ як субҳест, ки мо дар дураҳши офтоб худро ҷустем.

● Эй ёри бевафо, ту маро девсирату шайтонсифат гуфӣ, вале онро фаромуш кардио нагуфӣ, ки он чӣ буд? Он чӣ буд?

ДЎСТНОМА

- Аз ҳама ғами мушкил он аст, ки дўст дўстро тарк намояд.
● На ба ҳар кас мӯяссар мешавад, ки дўсти ҳақиқӣ пайдо намояд.
● Дўст қамеб аст.
● Дўст ноёб аст.
● Дўст умуман нест.
● Агар дўсте пайдо кардӣ, ҳеҷ оғ аз даст мадеҳ.
● Дар зиндагӣ на ба ҳар кас мӯяссар мешавад, ки соҳибӣ ёру дўст бошад.
● Дўст доштан ба худӣ касе вобаста аст.
● Бе дўст боз ҳам бехтар аст.
● Агар дўст дошта бошӣ, хуб аст.

ТАБИБИ ҲАР КАС ХУДИ ӮСТ

- Ҳар замоне ки андуҳгин мешавӣ, ба марғзор рав. Ба ҳаракати ҷонварони хурдатарин аҳамият деҳ, як мӯдат худро хушроҳ ҳис хоҳӣ кард. Агар ин ҳам ба ту қумак накард, пас ба лаби рӯди шўх ва баъд ба бари қўҳро ва чангалҳо сафар бикун, шояд ту он чо - болои қўҳро худро озодтар ҳис кунӣ.

Умуман, ту ба худ табиб бишав. Ба ту, ба ҷуз худат, дигар ҳеҷ кас табиб шуда наметавонад. Табиби ҳар шахс худӣ ӯст. Дардатро худат медонӣ, худат шифоятро ёб.

- Як муддате дар рӯи олам хомӯшӣ фароҳам омад.
● Дилаш мехост бигиряду бигиряд, вале чашмаи чашмонаш аллакай қушк шуда буд.
● Мехоҳӣ рафтани рави!
● Оқибати ҷудой, пайвастан аст.
● Ин боде, ки мезавад, сари чандин қасорон хўрдааст.
● Ин аз сари ту, аз сари вай, аз сари ман, аз сари ҳама менаманд.
● Он чун гузашт, ин ҳам мегузарад, оқибат ҳам гузаронанд.

Китобиёт

РОМАНИ ҲУЧҶАТӢ, ИБРАТБАХШ ВА ХОНДАНБОБ

Ба наздикӣ КВД КТН «Шарқи озода» романи ҳуҷҷатӣ нависандаи хушсаҳифа Сулаймон Эрматов зери унвони «Кисмати зани солаҳа» аз ҷо баровард. Китоб дар бораи бонии босаводе нақӣ мекунад, ки солҳои 1920-уми асри гузашта ба «ғуноҳ» ӯ таълим додан ба духтарон берун аз кишвар ба дарға мешавад. Кисмати ӯро аз ноҳияи Қўбодӣни Тоҷикистон ба шаҳри Самарқанди Ӯзбекистон мебарад. Наздиконаш дигар аз вай хату хабар намеёбад. Чил сол пас хабар меёбад, ки ягона ёдгори бонии кизришуда бо номи Зоир Тоҳиров меймӯри машури Самарқанд гаштааст.

Музди миёнаи меҳнат ба як қорманд 929 сомонӣ рост меояд. Ӯло Кумитаи андоз бо соҳиб-фаҳояшонро фаёл карда, ба таҳияи саҳнаҳои хурди ҳаҷвӣ, мусоҳибаҳо, намоиши гўшаҳои хушманзараи Тоҷикистон, даъвати ёри ба дармондагӣ кардани онҳо кўшиш мекунад.

АНДОЗ АЗ БЛОГЕРОН Он чӣ гуна ситонида мешавад?

Бино ба иттилои Кумитаи андозии назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, бо мақсади бақайдгирӣ ва ба андозбандӣ ҷалб намудани шахсонӣ воқеие, ки тавассути шабакаҳои иҷтимоӣ ба блогерӣ машғул мешаванд, феҳристи онҳо тартиб дода шуда, ҷиҳати гузаштан аз бақайдгирӣ дар мақомоти андоз ба 80 шахси воқеӣ оғохинома ирсол шудааст. Дар натиҷа, то якуми январӣ соли ҷорӣ дар мақомоти андоз 60 субъекти соҳиб-қорӣ, ки тавассути шабакаҳои интернет ба блогерӣ машғул мешаванд, ба қайдӣ давлатӣ гирифта шуд, ки нисбат ба ҳамин давраи соли гузашта 35 адад зиёд мешавад.

аз воситаҳои гуногуни ошкоросозии тичорати электронӣ истифода намо-янд. Аз ҷумла, ҳисоби бонки онҳоро назорат кунанд, аз провайдерҳо маълумот гиранд ва ғайраҳо. Вале ин амал на дар ҳама ҳолат қулай аст. Масалан, мешавад ҳолате, ки блогер пули рекламоро аз фармоишгар нақд мегирад ва мақомат наметавонад тамоми «пости»-ҳову «сториз»-ҳои ӯро назорату ҳисоб кунанд. Аз ин рӯ, дар баробари қорҳои фаҳмондадиҳии кумита хуб мешавад, агар иловатан барои дилгармии блогерон имтиёз пешбини гардад.

Блогери тоҷик Рафазл Гулов дар суҳбат гуфт, ки ҳамчун соҳибқори инфиродӣ 9-уми июли соли 2021 дар Кумитаи андозии назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон худро ба қайд мебаронам.

мекунанд ва дар умум 7 фоиз андоз месупоранд. Масалан, агар блогер дар се моҳ 10 ҳазор сомонӣ даромад дошта бошад, 700 сомонӣ андоз месупорад.

Ҳамсуҳбати мо илова кард, ки фаёлӣ кардани шаҳодатномаи соҳиб-қорӣ инфиродӣ барои пешбурди қораш дар интернет қумакӣ зиёд менамояд. Масалан, аксарӣ молу маҳсулоти шахсонӣ воқеиву ҳуқуқие, ки ӯ дар шабакаҳои иҷтимоӣ тарғиб мекунад, меҳонад бо блогероне ҳамқорӣ дошта бошанд, ки аз ҷиҳати ҳуқуқӣ мушкил набодшта бошанд.

Дар 12 моҳи соли 2022 аз ҷониби субъектҳои мазкур даромади андозбандишаванда ба маблағи 29,7 млн.сомонӣ дарҷ шуда, аз ин ҳисоб 1 миллиону 359 ҳазору 700 сомонӣ андозро ба бучет пардохт карданд. Дар ин давра субъектҳои дар соҳаи блогерӣ фаёлияткунанда аз ҳисоби истифодаи меҳнати қироя дар зўлим-қироя андоз шумораи қормандонӣ қирояро 59 адад нишон доданд, ки

гирифт ва аз ҳамаи рӯз инҷониб андозсупорандаи фаёлӣ мебошад. «Фаёлияти блогерӣ дарам ва тули якумин сол аст, ки ба давлат андоз месупорам. Дар ин муддат 45 ҳазору 430 сомонӣ андоз супоридам, ки 28 ҳазору сомонӣ бо соли 2022 рост меояд», - гуфт Рафазл Гулов. Ҳамсуҳбати мо илова кард, ки фаёлӣ кардани шаҳодатномаи соҳиб-қорӣ инфиродӣ барои пешбурди қораш дар интернет қумакӣ зиёд менамояд. Масалан, аксарӣ молу маҳсулоти шахсонӣ воқеиву ҳуқуқие, ки ӯ дар шабакаҳои иҷтимоӣ тарғиб мекунад, меҳонад бо блогероне ҳамқорӣ дошта бошанд, ки аз ҷиҳати ҳуқуқӣ мушкил набодшта бошанд.

Ҳ. ТОҲИРӢ, «Садон мардум»

Ба мо муроҷиат мекунанд

БА ҚАДРИ ОСОИШТАГӢ ВА ОРОМӢ РАСЕМ

Мӯйсифеди асобадасте вориди хучраи қорӣ шуд. Ӯро ба курсӣ шинонд. Пешӣ бари мӯйсифедро ордену медал ва нишонҳо оро меод. Маълум аст, ки шахси хизматқарда ва рӯзгор-дида аст.

Вақте ки каме роҳат шуд, даст бардошта, дар ҳақиқи мо, барои ободию тинҷии кишвар дуо кард. Сипас, аз мо ҳолу аҳвол пурсида, арзи матлаб намуд:

- Ман «Садон мардум» ва дигар газетаҳоро мунтазам варақ мезанам. Дар Ваҳш зиндагӣ мекунам, имрӯз барои табобат ба Душанбе омадам, ҳамзамон хостам аз шумо ҳам хабар гирам. Хавотир нашавед, шикоятӣ надорам. Баръакс, шукрона мекунам, ки ҳоло Тоҷикистони азизам ором аст, дар фазаи тинҷию осудагӣ зиндагӣ мекунем, сарвари номдору хирадманд дорем.

Маълумам гашт, ки Маҳмадраҳим Раҷабов ба сини 83 расидааст ва дар давоми умр пастию баландию зиёдои паси сар кардааст. Соҳибӣ панҷ писар, ҳафт духтар ва беш аз панҷоҳ набера аст.

Аз охири моҳи декабри соли 1958 то аввали моҳи январӣ соли 1962 дар ҳай-

ати Қувваҳои Мусаллаҳи ИҶШС дар вилоти Одесса хизмат кардааст. Сипас, ба Тоҷикистон баргашта, қорро аз Заводи нуриҳои азоти Ваҳш оғоз менамояд. Баъди чанд муддати фаёлият бо роҳати қоронаи мазкур барои таҳсил ба Омӯзишгоҳи шаҳри Львови Украина фиридаста мешавад. Солҳои 1965 - 1969 ба ҳайси мудири шўбзаи кадрҳои Кумитаи иҷроияи депутатҳои халқи ноҳияи Ваҳш қор мекунанд. Солҳои 1970 - 1976 таҳсилро дар Мактаби олими кизбини шаҳри Москва идома медиҳад ва

баъди анҷоми таҳсил солҳои зиёд дар тақшилоту муассисаҳои гуногуни давлатӣ дар вазифаҳои маъсӯл қор мекунанд. Яке аз фаёлони ҷомеа маҳсуб меёфт ва тайи 15 сол вақли Маҷлиси вақилони халқи Ҷомати деҳоти ба номи Рӯдакӣ ва ноҳияи Ваҳш буд. Солҳои 1979 - 1980 қарзи интернасионалистиро дар ҳайати Армияи шўравӣ дар Афғонистон адо кард. Вай ба сифати афсар дар яке аз қисмҳои ҳарбӣ хизмат мекард. Сазовор гаштан бо ордени «Ситораи сурх» далели хизмати шоиста ва дилворарошӣ мебошад. Маҳмадраҳим Раҷабов ҳамзамон бо медалҳои «Барои меҳнати шоён», «70

— солагии Қувваҳои Мусаллаҳи ИҶШС» ва дигар муқофотҳо қадрдорӣ шудааст. Ӯло ҳам дар маҳфилу ҷамъомадҳо ширкат вараида, аз ҳаёти ибратбахш нақшо мекунанд. Хусусан наврасону ҷавонорно насиҳат мекунанд, ки хонанд, хушалоқу захирамеҳна бошанд, Ватанро дўст доранд, оянда ҳамчун инсонҳои сазовор ба воя расанд ва ба миллати кишвар хизмати шоиста кунанд.

Вақте ки ба гуфтаҳои мӯйсифед гўш андохтемӯ маълумотномаи хуҷҷатҳои пешниҳодкардашӯро варақ задем, вай аксоро аз ҷузводанш бароварда нигарист ва дар чеҳрааш осори маҳзунӣ пайдо гашт, бо дастҳои ларзон акси ду ҷавони навхатро ба сўям дароз карда, ғамангез гуфт:

- Инҳо ҷиянҳоям, қурбонии ҷанги шаҳрвандананд. Ӯро гоҳе ба ин акс менигарам, дилам хун мешавад. Ба мисли Раҳматулло ва Файзулло мо садоҳу ҷавонони аз сад гул як гулашӯн нашуқуфта, дар ҷанги шаҳрвандӣ кушта шуданд. Худованд дигар он рӯзҳои наҳсро ба Тоҷикистон наорад. Ман ҷангу мушкилоти зиёдо дидам. Ҳамеша дуо мекунам, ки фарзандону наберагонамам, мардуми кишвари азизамон дигар рӯии ҷангро набинанд.

Имрӯз мо - тоҷикистонӣен дар фазои сулуҳ оромӣ зиндагӣ дорем, бояд ба қадри ин неъматӣ бузург расем, яқдилу муттаҳид бошем.

Б. КАРИМЗОДА, «Садон мардум»

